

6 Niedziela Wielkanocna, rok B

Drugie czytanie - z pierwszego listu Jana 4, 7-10

Umiłowani, miłujmy się wzajemnie, ponieważ miłość jest z Boga, a każdy, kto miłuje, narodził się z Boga i zna Boga. Kto nie miłuje, nie zna Boga, bo Bóg jest miłością. W tym objawiła się miłość Boga ku nam, że zesłał Syna swego Jednorodzonego na świat, abyśmy życie mieli dzięki Niemu. W tym przejawia się miłość, że nie my umiłowaliśmy Boga, ale że On sam nas umiłował i posłał Syna swojego jako ofiarę przebłagalną za nasze grzechy

- Czytany dziś fragment, pochodzi z listu Jana, napisanego do jednej ze wspólnot chrześcijańskich, w drugiej połowie pierwszego wieku. Wspólnota ta przeżywa kryzys. Jan przypomina im, że najważniejsza w życiu jest Miłość.

Oto przesłanie Jana:

- Bog jest Miłością.
- Każda ludzka miłość pochodzi od Boga.
- Dobrze, że szukacie Boga ale nie oddalajcie się od tej drogi, spędzając wiele czasu na dyskusjach o Nim.
- Gdy prawdziwie miłujecie, jesteście w harmonii z Bogiem
 - *“każdy, kto miłuje, narodził się z Boga i zna Boga”*
 - *“Gdzie miłość wzajemna i dobroć, tam znajdziesz Boga Żywego.”*
 - *“Przykazanie zaś Jego jest takie, abyśmy wierzyli w imię Jego Syna, Jezusa Chrystusa, i miłowali się wzajemnie tak, jak nam nakazał. Kto wypełnia Jego przykazania, trwa w Bogu, a Bóg w nim...” (1 J, 23624°*

Stary Testament uczył, jak można poznać Boga i Go miłować. Zapowiadał też, że kiedyś cała ludzkość pozna Jego prawdziwe Oblicze i wówczas zapanuje wszędzie miłość braterska.

- *“Wtedy wilk zamieszka wraz z barankiem, pantera z koźlęciem razem leżeć będą, cielę i lew paść się będą spodem i mały chłopiec będzie je poganiał. Krowa i niedźwiedzica przestawać będą przyjaźnie, młode ich razem będą legły. Lew też jak wół będzie jadał słomę. Niemowlę igrzać będzie na norze kobry, dziecko włoży swą rękę do kryjówki żmii. Zła czynić nie będą ani zgubnie działać po całej świętej mej górze, bo kraj się napełni znajomością Pana, na kształt wód, które przepelniają morze.*

“W tym przejawia się miłość, że nie my umiłowaliśmy Boga, ale że On sam nas umiłował i posłał Syna swojego jako ofiarę przebłagalną za nasze grzechy”

- Dla Jana, zyc (w sensie zycia wiecznego) znaczy poznać prawdziwie Boga. On posłał do nas swego Syna, abysmy poznali Go nie takim, jakim Go sobie wyobrazamy ale takim, jakim jest rzeczywiscie, W Jego ludzkiej postaci, w Jego gestach mozemy dostrzec Ojca.
 - *“Wy Mnie nazywacie "Nauczycielem" i "Panem" i dobrze mówicie, bo nim jestem. Jeżeli więc Ja, Pan i Nauczyciel, umyłem wam nogi, to i wyście powinni sobie nawzajem umywać nogi. Dałem wam bowiem przykład, abyście i wy tak czynili, jak Ja wam uczyniłem. “ (J 13,13-15)*
 - To odkrycie prawdziwej twarzy Boga, zmienia oblicze swiata: dotad bowiem uwazano, ze Bog rozlicza sie z grzesznymi ludzmi i ze trzeba skladac ofiary przeblagalne, aby uzyskac wybaczenie swych grzechow.

W Jezusie Chrystusie odkrywamy Boga bedacego Miloscia i Przebaczeniem. Nie rozlicza sie On z ludzmi tylko zaprasza do nasladowania Go i milowania blizniego.

Ewangelia wedlug Jana 15, 9-17

Jak Mnie umiłowal Ojciec, tak i Ja was umiowałem. Wytrwajcie w miłości mojej! Jeśli będziecie zachowywać moje przykazania, będziecie trwać w miłości mojej, tak jak Ja zachowałem przykazania Ojca mego i trwam w Jego miłości. To wam powiedziałem, aby radość moja w was była i aby radość wasza była pełna. To jest moje przykazanie, abyście się wzajemnie miłowali, tak jak Ja was umiowałem. Nikt nie ma większej miłości od tej, gdy ktoś życie swoje oddaje za przyjaciół swoich. Wy jesteście przyjaciółmi moimi, jeżeli czynicie to, co wam przykazuję. Już was nie nazywam sługami, bo sługa nie wie, co czyni pan jego, ale nazwałem was przyjaciółmi, albowiem oznajmiłem wam wszystko, co usłyszałem od Ojca mego. Nie wyście Mnie wybrali, ale Ja was wybrałem i przeznaczyłem was na to, abyście szli i owoc przynosili, i by owoc wasz trwał - aby wszystko dał wam Ojciec, o cokolwiek Go poprosicie w imię moje. To wam przykazuję, abyście się wzajemnie miłowali.

« To wam powiedziałem, aby radość moja w was była i aby radość wasza była pełna.»

- Zrodlem tej radosci jest Milosc Ojca, ktora wyrazila sie w calym zyciu Jezusa.
- Bog pragnie szczescia czlowieka.

- *“Jak Ojciec Mnie umiłował tak i Ja was umilowałem.”*
- Wszyscy ludzie zaznają pełnej radości, gdy poznają Boga takim, jakim jest naprawdę – nie karzącym sędzią ale Ojcem kochającym swe dzieci...

Już w czasach Starego testamentu prorocy tłumaczyli, że jest On Bogiem pełnym współczucia i czułości:

- *“Odkupieni przez Pana powrócą, przybędą na Syjon z radosnym śpiewem, ze szczęściem wiecznym na twarzach: osiągną radość i szczęście, ustąpi smutek i wzdychanie. (Iz 35,10)*
- *“Przeciwnie, będzie radość i wesele na zawsze z tego, co Ja stworzę; bo oto Ja uczynię z Jerozolimy wesele i z jej ludu - radość. Rozweselę się z Jerozolimy i rozraduję się z jej ludu. Już się nie usłyszy w niej odgłosów płaczu ni krzyku narzekania (Iz 65, 18-19)*
- *« Wyśpiewuj, Córo Syjońska! Podnieś radosny okrzyk, Izraelu! Ciesz się i wesel z całego serca, Córo Jeruzalem! Oddalił Pan wyroki na ciebie, usunął twego nieprzyjaciela: król Izraela, Pan, jest pośród ciebie, nie będziesz już bała się złego. Owego dnia powiedzą Jerozolimie: «Nie bój się, Syjonie! Niech nie słabną twe ręce!» Pan, twój Bóg jest pośród ciebie, Mocarz - **On zbawi, uniesie się weselem nad tobą, odnowi swą miłość** (Sof 3, 14-17)*

W Nowym Testamencie czytamy o radości zaznanej przez tych, którzy witają Jezusa:

- *“Anioł rzekł do nich: «Nie bójcie się! Oto **zwiastuję wam radość wielką**, która będzie udziałem całego narodu: (Lk 2, 10)*

Radość towarzyszy też narodzinom Jana Chrzciciela:

- *“Anioł rzekł do niego: «Nie bój się Zachariaszu! Twoja prośba została wysłuchana: żona twoja Elżbieta urodzi ci syna, któremu nadasz imię Jan. **Będzie to dla ciebie radość i wesele; i wielu z jego narodzenia cieszyć się będzie.** (Lk 1, 13-14)*

Jan wielokrotnie pisze o radości :

- *« Słyszeliście, że wam powiedziałem: Odchodzę i przyjdę znów do was. **Gdybyście Mnie miłowali, roz-***

radowalibyście się, że idę do Ojca, bo Ojciec większy jest ode Mnie. » (J 14, 28)

- « Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam: Wy będziecie płakać i zawodzić, a świat się będzie weselił. Wy będziecie się smucić, ale **smutek wasz zamieni się w radość**. Kobieta, gdy rodzi, doznaje smutku, bo przyszła jej godzina. Gdy jednak urodzi dziecko, już nie pamięta o bólu z powodu radości, że się człowiek narodził na świat. Także i wy teraz doznajecie smutku. Znowu jednak was zobaczę, i **rozraduje się serce wasze, a radości waszej nikt wam nie zdoła odebrać**. W owym zaś dniu o nic Mnie nie będziecie pytać. Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam: O cokolwiek byście prosili Ojca, da wam w imię moje. Do tej pory o nic nie prosiłście w imię moje: Proście, a otrzymacie, **aby radość wasza była pełna**. » (J 16, 20-24)
- « teraz idę do Ciebie i tak mówię, będąc jeszcze na świecie, **aby moją radość mieli w sobie w całej pełni**. » (J 17,13)
- « Piszemy to w tym celu, **aby nasza radość była pełna**. » (1 J 1,4)
- « Wiele mógłbym wam napisać, ale nie chciałem użyć karty i atramentu. Lecz mam nadzieję, że do was przybędę i osobiście z wami porozmawiam, **aby radość nasza była pełna**. » (2 J 1,12)
- «Rzekł mu pan: "Dobrze, sługo dobry i wierny! Byłeś wierny w rzeczach niewielu, nad wieloma cię postawię: **wejdź do radości twego Pana!**" (Mt 25,21)